

סרטים

אהבה ללא הכשרה

נשימה אחת של אושר (פאר, תל-אביב: בריטניה) היא כל מה שמצליחים שרטט ומזכירה במפעל תעשייתי לנשום, שעה שהם מנסים את אותו דבר ומוזר הנקראת אהבה.

היא (ג'ון ריצ'י), בלונדינית מטומטמת רחוקה כל ניסיון מיני, הסבורה שהגבר הרגישון החושק בה הוא אהבת חייה. הוא (אלן בייטס), צעיר סימפאטי, אך מוגבל רגשית מתוסבך, שהידע היחידי שלו על המין הרגשני נרכש מחוברת עיונים צרפתית, שהוא נושא תמיד בכיסו. את נשימת האושר היחידה, אחרי חודשים ארוכים של חיזורים מטרידים עבור שניהם, הם נושמים שעה שהם מוצאים את עצמם לבדם בדירה. האם הבאת... אתה יודע מה? שאלת הנערה, כשהיא כבר אזורת עוז להתפשט לגמרי. "לא, לא יכולתי" מתוודה הבחור, ואינו מגלה לה שלא יכול היה, מפני שבבית המרקחת היתה המוכרת אשה.

"אם כך, מוטב שלא נרחיק לכת", אומרת הנערה. אבל הם הולכים בדרך עד תומה. אחרי ההיוון באים הנשואין. עם הנשואין באה החתונה (טורה הירד), הטורדנית והשתלטנית. אחרי החתונה באה הפלה, ובקבוצתיה חודשי הפרישות. שני בני הזוג, שקשרו את חייהם בגלל תשוקה מינית חולפת, ישלמו כל חייהם עבור אותה נשימת אושר. **היופי שבחיים האפורים.** סרטו היחיד הראשון של הבמאי ג'ון שלזינגר, הולך בדרך שהתחלה עלידי סרטי הגל החדש הבריטיים, כמו מוצאי שבת ובוקר יום איזו קורטוב של דבש. מבחינה זו הוא מהווה אפילו סימפסום מדויג. אם ימי שיד סינגון קולנועי זה להישען על גופים מעורפלים של ערים תעשייתיות, שולחנות משפחתיים בבתי דלים, ורימום היופי הישן פיוטי שבחיי האפורים של האישה הקטן, הוא עלול להימאס כבר בסרט הבא.

אלא שלסרטו של שלזינגר יש יתרון, למי רות השיגרה שבסינגון החדש: הוא כנר וריאליסטי גם בנושא עדין כמו המין. הוא מציג את בעיות המין של דור הרוכה ב' חופש מיני ללא כל הכשרה תאורטית לשאת חופש זה.

רמאות מוסיקלית

איש המוסיקה (חן, תל-אביב: ארצות הברית) היא האגדה המוסיקאלית של מרי דיט וילסון, אשר תמימות, אינפנטיליות, עליונות ומעלל מהירים את יסודותיה. זהו סיפור של סוכן-גוסע בעיריית אמריקה של ראשית המאה, המולך שולל את הבריות בעזרת שיטת רמאות מחוכמת. הוא מופיע בעיריה כפרופסור למוסיקה, מוצא את המפתח המתאים לליבותיהם של האזרחים הפרובינציאליים, כדי לשכנעם שאין דבר הרוש להם יותר מאשר תזמורת נוער, מהסוג הקיים בחיפה וברמת-גן. כאן שר מתפתים הבריות, משלמים טבין ותיקי לין עבור כלינגינה ומדים למנגנים, אוסף הנזבל את התרומות, נעלם מבלי שנגנב התזמורת שהקים ידעו להבדיל בין דו ל' סול, או מאיזה צד יש לנשוף בחצוצרה.

אלא שבעיריה מטוימת באיובה מסתבר הנזבל. הוא מתאהב במורה המקומית ל' פסנתר (שרלי ג'ונס), נרדף עלידי סוכנים גוסעים אחרים, החוששים לקילקול שם הי מקצוע. הוא עומד לשלם עבור מעלליו, לולא מתרחש הנס, ונגני התזמורת שהקים לומדים באמת לנגן.

אם מתאמצים, אפשר למצוא מאחורי סיפורי ברבים מוסיקאלי זה משמעות סמלית כביכול, על כוחה של המוסיקה לחולל פלי-אים. אך אותה מוסיקה המושמעת בסרט, רחוקה מלחולל את הפלא הפשוט של הל-הבת קהל הצופים.

רוברט פרסטון בתפקיד איש המוסיקה, שר, וקד, מנגן ומחולל בכישרון ראוי להערצה, ולא שבימו של מורטון דיקוויס טה מהאים לסרטים מוסיקאליים שיוצרו לפני עשרים שנה. המור של פילום, וקלי-לות של דובים, הופכים את הסרט למעמסה.

ניאש להציל את עצמה. נראה שהועדה הוקמה מלכתחילה במטרה להרגיע את הרוחות בלבד. אולם עם ירידתה של הפועל חיפה נוצר מצב ציני. קבוצת הכוח השייכת למרכז מכבי, מאשימה קבוצות מכבי אחרת, כשהיחידה היכולה להרוח מכך היא הפועל חיפה. משום כך מיהס עתה סריג חשיבות יתר לוועדה. אולם ספק אם חשיבות זו תוקית. הסכור עורך-הדין הנמרץ משה נחשון, המייצג את הפתח-תקאים: "רק ועדה שהנהלת ההתאחדות העניקה לה במפורש סמכויות להעניש קבוצות ראשית לעשות זאת" לוועדת סריג לא ניתנו סמכויות כאלה.

וזהו אולי השערורייה הגדולה שבכולן: שנחשפות שערוריות מבלי שאיש יוכל לנאוף אצבע.

קרקס הפיפיפיפיטי

נשאר על כנו זה 12 שנה, למרות שבינתיים השיג הפועל יתרון כמותי עצום על מכבי ובית"ר. כיום רשומות בהתאחדות 197 אגודות הפועל לעומת 20 אגודות מכבי ו-10 אגודות בית"ר. ל-24 אגודות אליצור, 3 אגודות אס"א ו-19 אגודות עצמאיות אין ייצוג בכלל.

עטנו אנשי הפועל: "הגיע הזמן לשים קץ למשטר הפיפיפיפיטי. מוסדות ההתאחדות חייבים להיבחר בבחירה דמוקרטית באסיפה כללית." אם היתה מתקבלת דרישתם, היו משתלטים כליל על 15 ענפי הספורט שבמסגרת ההתאחדות. כי לכל אגודה שרשומים בה 20 חברים יש נציג אחד באסיפה הכללית. אגודה שרשומים בה 200 חברים ומעלה זוכה לשני נציגים. מבחינה זו יש ייצוג שווה לאגודות הפועל בקיבוץ פלוני, בה רשומים 20 איש המתעמלים פעם בשבוע, לאגודת מכבי באחת המושבות, בה רשומים 199 ספורי-טאים, הפועלים ב-15 ענפי ספורט שונים, משתתפים בליגות הי-שונות ומשיגים שיאים.

כל זמן שעקרונות הפיפיפיפיטי נשמר, הוא שיקף בקירוב את המציאות הספורטאית במדינה. אנשי מכבי ובית"ר היו מוכנים לוותר להפועל עד גבול אחד: שלנציגי הפועל יהיה ייצוג של 50 אחוז במוסדות ההתאחדות, ושאר 50 האחוז יחולקו בין נציגי מכבי ובית"ר, אליצור, אס"א והאגודות העצמאיות. כאשר עמדו נציגי הפועל על דעתם לערוך את האסיפה הכללית, ביקשו נציגי הגוש הדיה עד שתימצא פשרה. כאן גילו עסקני הפועל את צרות המוחין שלהם ואת קטנוניותם.

למרות הפניות מצד מוזכר ההסדרות ומנהל רשות הספורט, קיימו את האסיפה, שינו את הרכב מוסדות ההתאחדות. מה שהיה רחש באסיפה דמה לקירקס, שהצחיק אפילו את נציגי אגודות הפועל, שנאלצו להרים ידיים כמו בתיאטרון בובות. זה הביא לפיצוץ שינוי הפעולה בין האגודות השונות, הכניס את הספורט הישראלי למבוך של בעיות, שספק אם יוכל להחלץ ממנו בעתיד הנראה לעין.

משבר זה העיד שוב כי משטר הפיפיפיפיטי פסול מעיקרו. אולם הפיתרון אינו בהחלפתו במישטר של אגודה אחת. רק הוצאת הספורט מידיהם של המרכזים המפלגתיים והקמת אגודות עצמאיות הקשורות ברשות הספורט עשויה להבריא את המצב. המשבר הי-נוכחי הוא ההזדמנות הטובה ביותר להתערבות ממלכתית שתפעל בכיוון זה.

מסוימות. אם תטיל עונשים על קבוצות אשמות, יהיו אלה עונשים בלתי-חוקיים, שתוקפם הוא מפקפקי, שכן עצם הקמת הי-ועדה היא בלתי-חוקית.

בעוד שתקנון ההתאחדות מסמך את הנהלת ההתאחדות בלבד למנות ועדת חקירה אד-הוק, מינה הפעם הנשיא עצמו את הועדה, העמיד את עצמו בראשה, קבע שלא תהיה שום זכות ערעור על החלטותיה, דבר שיחייב את התערבותם של בתי המשפט האזרחיים במקרה שאחת הקבוצות שתעשנה תסרב להכיר בפסק-הדין.

מצב מגוחך זה נוצר בשל סיבה פשוטה. בעת שהוקמה הועדה, נראה היה שרק הכוח היא מועמדת לירידה. ואמנם קבוצה זו היא שהקימה את כל הרעש, האשימה האשמות גלויות בנסיון

שערוריות הספורטאים הועמדו בצל נוכח שערוריות הי-עסקנים המפלגתיים שגרמו השבוע למצב של תוהו ובוהו כללי בספורט, איימו לשתק אותו כליל. מרכזי אגודות מכבי ובית"ר, שהקימו גוש משותף בהתאחדות הספורט, יצאו למלחמה גלויה במרכז הפועל. הם לא הפיעו באסיפה הכללית של הת-אחדות הספורט, הורו לספורטאים לא להשתתף בנבחרת האלו-מיות, פרשו אף מן ההתאחדות לכדורגל, בהקים ליגות נפרדות באמצעות קבוצותיהם.

רקע הקרע נעוץ במושג שהפך לגנאי בסמלו את כל הרקבון

נציגי הפועל מצביעים בהתאחדות הספורט

בספורט ה-שראלי — הפיפיפיפיטי. ההתאחדות לספורט בישראל הוקמה עלידי מכבי. כשביקש מרכז הפועל להצטרף, הוא התנה תנאי של ייצוג שווה בהנהלת ההתאחדות ובמוסדותיה. מצב זה

על ראש העסקן בוועד הכובע

נוכח הלחץ הכבד ונסיון הספורט במשחקים הבינלאומיים הי-קודמים, נאלץ בריום לפרסם בפעם הראשונה כיצד יחולקו 23 אלף הכרטיסים שלא יוצאו למכירה לקהל. מתוך מספר זה יחולקו כ-10 אלפים הומנות. 6390 כרטיסי-ישיבה ימכרו במחירי הנחה. בין השאר יזכו בהם: מרכזי הספורט — 300 כרטיס; אנשי ועדות ההתאחדות — 170 כרטיס; הסדרנים — 200 כרטיס; עובדי ההת-

מנחם הלר וצנבי בריום

א-ודת — 100 כרטיס; ומאמן הנבחרת — 30 כרטיס. שאר הכר-טיסים יימכרו לקבוצות הכדורגל בארץ. כדי למנוע הדלפת כרטיסים מצד גורמים אלה, קיבלה ההתאחדות את דרישת הטולם הזה. בפעם הראשונה יודפסו מספרי הכר-טיסים גם על הביקורת ויערך רישום מדויק למי נמסרו הכרטיסים. במיקרה שיתפסו כרטיסים, בשוק השחור, קל יהיה לברר מי מכר אותם.

זאת הקנוניות המכוערות ביותר, שעמדה להביא לגורמים מיסותריים רוח של רבבות ליי, נמנעה השבוע ממש ברגע האחרון. היא היתה קשורה בהופעתה של נבחרת הכדורגל הברזי-לאית, אלופת-העולם, בישראל, במישחק שיערך בעוד כשבועיים נגד הנבחרת הישראלי.

ספק אם יש אטרקציה גדולה מזו לחובבי הספורט. כדי לחוות בהופעתה של נבחרת זו, הזדמנות הנקדית אחת לתקופת-חיים לגבי חובב הכדורגל הישראלי הממוצע, הוא יהיה מוכן לשלם כל מת-שיידרש ממנו. גורמים מיסותריים אלה, הנהגלים את עסקי הספס-רות בכל הופעותיה של נבחרת זוה בישראל, הריחו כאן הזדמנות נדירה לעשיית רחמים. גם בלאורכי-היה זה הקביצה היקרה ביותר שהובאה אי-פעם לביקור בארץ. 33 אנשי הנבחרת הבראו-לאית, המלווים עלידי צבא של 48 עתונאים, צלמים ומסרטים, יעלו להתאחדות 156 אלף ל"י, מזה 90 אלף ל"י שילכו ישירות לקופת נבחרת בראזיל.

וכאלו כדי להקל על מלאכתם של ספסרי השוק השחור, העבירו הבוסים של ההתאחדות לכדורגל, המזכיר צנבי בריום והגזבר מנחם הלר, החלטה הקובעת שלקראת מישחק זה לא יימכר לקהל הרגיל אף לא כרטיס אחד. בטענה שכל מכירה לקהל תביא לניזולת כר-טיסים לשוק השחור, ניסו השניים לארגן מכירת כרטיסים לאגודות הכדורגל בלבד ולמוסדות שונים. היה זה כאילו נטלו העסקנים את הכרטיסים מכיסם האחד והעבירום לכיסם השני. אך בזאת עדיין לא הובטח שלא יגיעו לשוק השחור.

קל לתאר מה היה קורה במיקרה כזה. מחירי הכרטיסים היו מאמידים לשחקים נוכח הביקוש. לא יוכל היה להיות שום פיקוח לכיסו של מי יורמו כספי הכרטיסים שיימכרו בשוק השחור. נוכח מזימה זו קמה קמחא נוראה. עתונאים החלו לחרחך סביב עסקי הכרטיסים מיסותריים. גופים שונים איימו בהפגנות-מחאה בכדי למנוע עסקות אפלות אלה.

אולם היה זה בעיקר יושב-ראש ההתאחדות, יצחק זאבי, אחד האנשים הישרים שבנהתאחדות, שתבע להוציא את הכרטיסים ל-מכירה לקהל.

בריום והלר נאלצו להיכנע, הודיעו שמתוך 41 אלף המקומות באיצטדיון הרמת-נגי, יוצאו למכירה ביום ראשון הקרוב 7780 מקומות-ישיבה וכעשרת אלפים מקומות עמידה. עוד לפני שהחלה המכירה התקבלו במשרדי ההתאחדות 350 הזמנות ממוסדות ומפ-עלים שהזמינו יחד 60 אלף כרטיסים.